

paradijs. In het Natuurhistorisch Museum te Rotterdam zijn nog twee exemplaren van een voor Nederland zeer zeldzame vogel (de ralreiger, *Ardeola raloides* Scop.) aanwezig, welke destijds op het Schollevaarseiland werden gevangen.

Van Nozeman bevindt zich in de Remonstrantse kerk te Rotterdam nog een geschilderd portret ¹⁾. Er bestaat een mogelijkheid, dat dit schilderij niet naar het leven gemaakt is. In A. J. van der Aa's Biografisch Woordenboek (13de deel, 1867, p. 339) nl. vinden wij vermeld, dat de kunstschilder Dionys van Nijmegen op dringend verzoek van de oudste zoon Jacob Nozeman, na de dood van diens vader 'louter door zijn verbeelding geleid' een portret in olieverf schilderde, 'waarin hij gelukkig slaagde'. Het is mij niet bekend of deze mededeling op het stuk in Rotterdam betrekking heeft.

Na de Napoleontische oorlogen kreeg Europa weer rust en er kwam tijd voor kunsten en wetenschappen. Nederland kon echter niet goed op gang komen als gevolg van de moeilijkheden met België en van de Java-oorlog (Dipo Negoro). Toch werd in 1820 te Leiden het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie opgericht en heeft men in deze moeilijke tijden te Rotterdam ook niet stil gezeten, hetgeen blijkt uit het vestigen van de Hortus Botanicus in 1826 aan de Boomgaardslaan. Het tot stand komen van deze tuin hield verband met het stichten van de Geneeskundige School in 1828 en de band tussen beide instellingen was zo hecht, dat toen in 1866 de school werd opgeheven, een paar jaar later ook de tuin moest verdwijnen. Het is een van de weinige gevallen in onze gemeente van een zaak, die niet tot een goed einde werd gebracht ²⁾ Verschillende in die tijd bekende plantkundigen nl. G. J. Mulder, W. H. de Vriese, F. A. W. Miquel, N. H. van Charante Jr., C. A. J. A. Oudemans en N. W. P. Rauwenhoff waren als lector aan de Geneeskundige School verbonden en velen van hen brachten het later tot hoogleraar. En niet in de laatste plaats moet genoemd worden C. Witte, die gedurende het gehele bestaan van de tuin hortulanus is geweest. De stuwende kracht was echter dr. C. Dalen, een medicus hier ter stede, die tot aan zijn dood op 24 oktober 1852, een grote belangstelling voor natuurlijke historie en schilderkunst aan de dag legde. Dr. Dalen was in het bezit van een belangrijke collectie insecten, die hij, zelf geen entomoloog zijnde, dikwijls aan derden ter beschrijving afstond. Zo aan de Leidse hoog-